

Η υδρία - Του Μητροπολίτου Μάνης Χρυσοστόμου Γ΄

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μάνης](#)

- Του Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄

Ήλθε στο φρέαρ του Ιακώβ με την υδρία της ν' αντλήσει ύδωρ. Το ύδωρ από το οποίο, όποιος πιεί, πάλι θα διψήσει. Ωστόσο, η Σαμαρείτιδα στο βάθος της ύπαρξής της αναζητεί κάποιο άλλο ύδωρ για να ξεδιψάσει. Αλλά δεν το γνωρίζει. Διψά. «Το φρέαρ εστι βαθύ». Παρακαλεί τον άγνωστο, τον μεγάλο Άγνωστο: «Κύριε, δος μοι τούτο το ύδωρ». Ποιο ύδωρ;

Αλλά το ανικανοποίητο αυτό του σώματος αίσθημα της δίψας, μας οδηγεί και σε εκείνη την άλλη δίψα, την πνευματική. Ο άνθρωπος διψά για το Θεό. Έχει μεταφυσική ανησυχία και διαρκή φορά προς τα άνω. Η ανάγκη της ψυχής για την αιωνιότητα είναι μείζον της βιολογικής. Είναι πλασμένος του «οράν τον Θεόν». Και βέβαια ισχύει, το του Ι. Αυγουστίνου: «Ανήσυχη θάναι η ψυχή μου, Θεέ μου, μέχρις ότου έλθει και αναπαυθεί σε Σένα»! Αναζητεί τον Θεό. Ερωτά, γράφει,

Ξαναγράφει, ψάχνει, παλεύει. Είναι ένας αναζητητής του Θεού. Ωστόσο, ο Κύριος ο Θεός δεν γνωρίζεται από τις βιογραφίες των Εγκυκλοπαιδειών, τις ταινίες, την Βικιπαίδεια του Internet. Θέλει ο Ίδιος να Τον γνωρίσουμε με την μοναδική γνώση της θείας Διδασκαλίας Του, να ξεδιψάσουμε με τα αιώνια ρήματα, να υπερβούμε τον ανθρώπινο λόγο για να βρούμε τον θεικό λόγο. Ο Ίδιος άλλωστε σπεύδει να έλθει για τον σκοπό αυτό. «Ιδού έστηκα επί την θύραν και κρούω». Περιμένει να του ανοίξουμε την θύρα της ψυχής μας και να εισέλθει και να μείνει μαζί μας, να μας αγιάσει, να μας θεώσει.

Τρέχει, πράγματι, ο σύγχρονος άνθρωπος σε πολλές πηγές, γιατί διψά. Η υδρία του είναι άδεια. Αλήθεια, με ποιο ύδωρ θα πληρωθεί; Το ύδωρ το ψεύτικο ή το αληθινό; Το μολυσμένο ή το καθαρό; Το νεκρό ή το ζωντανό.

Πάντως, η Σαμαρείτιδα δεν πήγε στη πηγή ούτε με κύπελλο ούτε με κύλικα. Έφερε μαζί της, την υδρία. Ήθελε την πληρότητα της χάριτος.